Dosarul nr. 2c-2599/2024 2-24145857-12-2c-19122024

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

19 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru),

Judecător Angela Ciubotaru,

soluţionînd *unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar*,

cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Regia Autosalubritate împotriva SRL ”Postmargrup” cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat,

În data de 13 decembrie 2024 ÎM Regia Autosalubritate a depus cerere împotriva SRL ”Postmargrup” prin intermediul căreia a formulat următoarele pretenţii:

-încasarea de la pârât în beneficiul ÎM ,,Regia Autosalubritate” a sumei de 5222, 71 lei cu titlu de datorie cât şi suma de 7135, 63 cu titlu de penalitate contractuală;

-încasarea de la pârât în beneficiul ÎM ,,Regia Autosalubritate” a sumei de 545, 00 lei pentru achitarea taxei de stat şi 200 lei pentru achitarea taxei de timbru.

Conform încheierii din data de 24 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedura cererilor cu valoare redusă /f. d 21-22/.

Argumentele participanţilor la proces

În motivarea cererii, ÎM ,,Regia Autosalubritate” indică că în fapt, între părţile litigante a fost încheiat contractul nr. 12571 din 10 septembrie 2015 privind transportarea deşeurilor.

Astfel, reclamanta informează că potrivit clauzelor contractuale părţile şi-au asumat obligaţii reciproce în vederea executării prevederilor contractuale, totodată fiind instituite unele raporturi juridice obligaţionale de prestare a serviciilor de transportare a deşeurilor între Î.M. Regia ”Autosalubritate” şi SRL ”Postmargrup”, conform cărora prima şi-a asumat obligaţia de a presta servicii, iar ultima şi-a asumat obligaţia de a achita sine costul serviciilor prestate.

În continuare, partea reclamantă precizează că Î.M. Regia ”AUTOSALUBRITATE” şi-a executat cu diligentă obligaţia de a presta serviciile

de transportare a deşeurilor, fapt confirmat prin actul de verificate (un cont), pe când, pârâtul nu şi-a executat obligaţia de a achita preţul serviciilor prestate.

De asemenea, Î.M. Regia ”AUTOSALUBRITATE” consideră că acţiunea formulată este întemeiată, urmând să fie dispusă încasarea de la SRL ”Postmargrup” în beneficiul Î.M. Regia” Autosalubritate” a sumei în lei, cu titlu de datorie contractuală.

Suplimentar, Î.M. Regia” Autosalubritate” precizează că pârâtul a neglijat respectarea obligaţiei privind achitarea lunară pentru serviciile prestate până la 30.11.2024, acumulând o datorie în sumă de 5222,71 lei.

Respectiv, în vederea executării extrajudiciare a obligaţiilor de plată reclamanta informează că a exercitat de nenumărate ori acţiuni în vederea aducerii la cunoştinţa pârâtului despre necesitatea achitării integrale a datoriilor contractuale, pârâtul fiind telefonat precum şi informat prin intermediul notificărilor de plată, însă toate acţiunile întreprinse n-au determinat pârâtul să-şi asume obligaţia de plată.

Totodată, partea reclamantă indică că în urma neachitării datoriilor contractuale, din cauza comportamentului pârâtului de rea-credinţă ce contravine clauzelor contractuale şi nemijlocit prevederilor art. 775 Cod civil al RM, conform pct. 5.1. din contract, beneficiarul va achita penalitate în mărime de 0,1 % de la suma neachitată pentru fiecare zi întârziere. Astfel, penalitatea conform actului de verificare pe perioada 31.01.2021- 30.11.2024 constituie 7135, 63 lei.

Î.M. Regia „Autosalubritate” în drept îşi întemeiază pretenţiile în baza prevederilor legale ale art. 512, 514, 572 Cod Civil; art.90, 94, 166-167, 2762 - 2764 Cod de procedura Civilă.

Judecătorul notează că, copia acţiunii împreună cu actele anexate a fost expediată la sediul juridic a SRL ”Postmargrup”, situat pe adresa: mun. Chişinău, str. Cornului nr. 9/3, of. 4 /f. d 23/.

Aprecierea Judecătorului

Studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate în cererea de chemare în judecată şi în referinţa, raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, Judecătorul conchide de a *respinge* acţiunea, pentru considerentele ce urmează.

Conform prevederilor art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Art. 276[3] alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă stabileşte că procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Totodată, potrivit prevederilor art. 276[4] alin. (1) – (4) Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare.

Conform art. 7 alin. (1), (2), (3), (4) Cod Civil *(în vigoare din 01 martie 2019),* legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Având în vedere că situaţia juridică litigioasă a avut loc anterior intrării în vigoare a legii noi, însă se află în curs de realizare, **se aplică legea nouă**.

Concluzia enunţată rezultă din faptul că, potrivit pct. 9.1. din contractul nr.12571/12571 din data de 10 septembrie 2015 privind transportarea deşeurilor menajere solide, deşi termenul acestuia era stabilit pentru perioada de la 10.09.2015 până la 10.09.2016, părţile au prevăzut că, **în cazul lipsei propunerilor în scris** alei unei părţi privind rezilierea contractului dat, el **se prelungeşte anual** în mod automat /f. d 14/.

La materialele cauzei lipseşte o astfel de propunere sau acord de reziliere, sau notificare în acest sens, iar ca urmare, contractul litigios produce efecte juridice, fiind valabil la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, cât şi la data examinării cauzei civile intentate în rezultat al pretinsei neexecutări din partea pârâtei.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar, potrivit alin. (2) lit. a) a aceluiaşi articol, drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art. 10 alin. (1) - (2) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu **bună-credinţă**, **în acord cu legea, cu contractul**, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 776 Cod civil, **obligaţiile se nasc din contract**, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în **existenţa unei obligaţii**. Obligaţia trebuie executată **în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit**.

Conform art. 1375 alin. (1)-(2) Cod civil, (1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) **se obligă să presteze** celeilalte părţi (beneficiar) **anumite servicii**, iar aceasta **se obligă să plătească retribuţia** convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Potrivit art. 1376 alin. (1)-(2) Cod civil, (1) **Plata** pentru servicii se efectuează **după prestarea serviciilor**. (2) Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

În conformitate cu art. 1382 Cod civil, dacă relaţiile dintre părţi vor continua, cu ştiinţa celeilalte părţi, şi după încetarea termenului, contractul de prestări servicii **se consideră prelungit pe termen nelimitat** în măsura în care cealaltă parte **nu respinge imediat această prelungire**.

Din materialul probator administrat în cauză, cert este că, la data de 10 septembrie 2015 între ÎM REGIA „AUTOSALUBRITATE" /prestator/ şi SRL ,,POSTMARGRUP" /beneficiar/ a fost semnat contractul nr.12571/12571 (nou) obiectul căruia, potrivit pct. 1.1. constituie transportarea deşeurilor menajere solide, precum şi reglementarea raporturilor dintre prestator şi beneficiar privind facturarea şi plata serviciilor /f.d.12-15/.

Potrivit pct. 1.2. din contractul litigios, prestatorul va presta servicii de transportare a deşeurilor menajere solide în volum de 3, 25 m^3 pe lună, conform dislocaţiei prezentate de beneficiar, iar beneficiarul va achita volumul deşeurilor menajere solide transportat. Prestatorul va transporta deşeurile menajere solide contractate în conformitate cu graficul (orarul de lucru), stabilit în prezentul contract /pct. 1.3, f. d 12/.

Reieşind din pretenţiile deduse judecăţii şi temeiul de drept invocat, instanţa de judecată concluzionează că, raportul juridic litigios dintre ÎM REGIA „AUTOSALUBRITATE" şi SRL ,,POSTMARGRUP" este aferent materiei **răspunderii civile contractuale**.

Se conchide că, între părţile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic potrivit căruia fiecare parte s-a obligat reciproc, astfel încât **obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte**.

Judecătorul conchide că, deşi reclamanta pretinde încasarea datoriei contractuale, aceasta omite în temeiul art. 118, 122 CPC, să prezinte probe privind onorarea obligaţiilor contractuale – prestarea serviciilor prevăzute de contractul litigios.

Din sensul art. 11 alin. (1)-(4) din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, **faptele economice se contabilizează în temeiul documentelor primare**, aprobate de Ministerul Finanţelor, documentele primare se întocmesc **în timpul efectuării (producerii) faptelor** economice, iar **dacă acest lucru este imposibil** – nemijlocit **după efectuarea (producerea) faptelor** respective.

Judecătorul, analizând probele prezentate, în sensul art. 130 CPC, constată că reclamanta a prezentat în susţinerea pretenţiilor sale contractul, care atestă existenţa raportul juridic contractual /f.d.12-15/ şi actul de verificare descifrat cu penalitate pentru perioada 01.01.2021 – 30.11.2024 /f.d.16-18/.

În opinia judecătorului, actul de verificare întocmit unilateral, în sensul art. 130 alin. (3) CPC, nu este suficient şi nu convinge instanţa despre temeinicia acţiunii înaintate.

La acest aspect, Judecătorul reţine că, contractul nr.12571/12571 (nou) atestă raportul juridic contractual, inclusiv şi obligaţia asumată de către debitor, însă în lipsa dovezii ce atestă onorarea obligaţiunii înserate la pct. 1.3 al contractului litigios, ce ţine de transportarea deşeurilor menajere solide, altă soluţie la caz, decât respingerea acţiunii nu este.

Or, în baza copiei contractului, actului de verificare reciprocă şi a cererii prealabile, contrar alegaţiilor invocate în cererea de chemare în judecată, nu rezultă executarea cu diligentă de a presta serviciile de transportare a deşeurilor, motiv din care pretenţia reclamantului către pârât nu poate fi reţinută ca întemeiată şi probată.

Însăşi în cererea de chemare în judecată, reclamanta face referire la art. 25 alin. (1) din Legea nr. 1402 din 24.10.2002 privind serviciile publice de gospodărie comunală, care prevede că, persoanele fizice şi juridice **care beneficiază** de servicii publice de gospodărie comunală **sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate**, **conform facturilor primite**, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator şi consumator.

Conform pct. 4.1.1. al contractului, prestatorul **este obligat să perfecteze lunar factura de plată** pentru serviciile de transportare a deşeurilor menajere solide.

Chiar dacă, prin condiţiile contractuale înserate în pct. 2.2. al contractului, precum că, transportarea deşeurilor menajere solide se consideră îndeplinită, dacă beneficiarul n-a prezentat în scris în termen de 15 zile argumente întemeiate privind neîndeplinirea condiţiilor contractului de către prestator, nu scuteşte pe reclamanta de sarcina probaţiunii în instanţa de judecată.

Or, potrivit regulilor de probaţiune, sarcina probei îi revine reclamantului în temeiul art. 117 alin. (1) şi 118 alin. (1) CPC.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar **probele se adună şi se prezintă de către părţi**.

După intima convingere a Judecătorului, urmare cercetării multiaspectuale, complete, nepărtinitoare şi nemijlocite a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, judecătorul conchide că, probele prezentate de reclamanta nu confirmă temeinicia acţiunii.

Judecătorul notează, că **fapta invocată** de către reclamanta **nu poate constitui temei pentru degrevarea de probaţiune** şi nici **nu poate fi unicul temei de admiterea acţiunii în sensul formulat**, iar argumentele expuse în cererea de chemare în judecată de judecată sunt declarative, din moment ce **nu sunt confirmate prin probe** şi nu pot servi drept temei de admitere a acţiunii.

Mai mult, reclamanta a avut suficient timp pentru a prezenta instanţei de judecată, având şi **obligaţia pozitivă a probaţiunii**, în sensul art. 118 alin. (1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că serviciile pentru care se cere încasarea datoriei au fost prestate efectiv, fapt ce scuteşte pe partea adversă de a oferi contraprestaţia sub forma de achitare a pretinselor servicii de transportare a deşeurilor, în situaţia descrisă.

Pretenţia subsecventă privind încasarea penalităţii contractuale la fel urmează a fi respinsă, urmare a respingerii pretenţiei privind încasarea sumei cu titlu de datorie.

Din motivul că, acţiunea a fost respinsă, Judecătorul reieşind din art. 94 alin. (1) CPC conchide de a respinge pretenţia privind compensarea cheltuielilor judiciare.

Sintetizând cele expuse mai sus şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 CPC, judecătorul conchide că, acţiunea înaintată la cererea de chemare în judecată înaintată depusă de ÎM Regia Autosalubritate împotriva SRL ”Postmargrup” cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile articolelor 26, 94, 236 - 241, 243, 276^2 – 276^4, 357 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

h o t ă r ă ş t e :

Se respinge acţiunea înaintată de ÎM Regia Autosalubritate împotriva SRL ”Postmargrup” cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător /semnătura/ Angela CIUBOTARU

Copia veridică